

ΣΠΥΡΟΣ ΒΑΣΙΛΑΚΙΟΥ

ΣΥΝΤΟΜΗ ΑΝΑΔΡΟΜΗ

1929 - 1969

ΑΙΘΟΥΣΑ "KENNEDY",
ΕΛΛΗΝΟΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΗ ΕΝΩΣΙΣ
ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ - ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ 1969

ΣΥΝΤΟΜΗ ΑΝΑΔΡΟΜΗ 1929-1969

Σε μιὰ ἐποχὴ ὅπως ἡ δική μας, ὅπου ἡ εἰκόνα, μὲ ὅλα τὰ μέσα — ἔντυπα, τηλέτυπα, τηλεοψίες, κινηματογράφο, τοιχοκολλημάτα, φωτογραφικὰ σύνεργα — δυναστεύει τὴν ψυχὴ καὶ τὸ Νοῦ τοῦ ἀνθρώπου, ἡ Τέχνη ἀρνῆθηκε τὴν εἰκόνα.

Οἱ μόνοι ἄξιοι νὰ μαρτυρήσουν μὲ βαρύτητα γιὰ τοὺς καιροὺς ποὺ περνοῦμε, οἱ τεχνίτες, ἀπέστρεψαν τὸ πρόσωπο ἀπὸ τὸ ὄραμα τοῦ κόσμου καὶ ἔστρεψαν τὴ ματιὰ τους σὲ φανταστικούς γοητευτικούς ἄλλους οὐρανοὺς, ὅταν καθημερινὰ ξετυλίγεται κάτω ἀπὸ τὰ μάτια μας μιὰ συνταρακτικὴ κορδέλλα ποὺ ἀρχίζει μὲ τὴν πεῖνα καὶ τὶς καταστροφές, δοξάζει τὴν ὠμὴ βία καὶ τὸν ξέφρενο ἔρωτα, γιὰ νὰ καταλήξῃ μὲ τὰ βαρεῖα καὶ παράτολμα βήματα τοῦ ἀνθρώπου στὸ φεγγάρι.

Ὅσοι, τάχατε ζωγράφοι, θελήσανε νὰ ἀπεικονίσουν τὸ γύρω τους κόσμο ἢ τὸ ὄνειρικό του εἶδωλο, θεωρήθηκαν ἄλλου καιροῦ.

Ἐνας ἀπ' αὐτοὺς, εἰκονολάτρης ἐπίμονος, παρουσιάζει ἐδῶ, στὴ φιλόξενη στέγη τῆς Ἑλληνοαμερικανικῆς Ἐνώσεως, λιγοστὰ χνάρια ἀπὸ τὴν σαραντάχρονη ἀναμέτρησή του μὲ τὰ ἄπιαστα χρώματα, τοὺς κρυφοὺς του καύμους, τὰ φευγαλέα του ὄνειρα καὶ τὴν γλυκόπικρη καθημερινότητα ὡσὰν ἀμυδρές, ἀπλὲς ΝΥΞΕΙΣ ΖΩΗΣ.

Was born in 1902 in Galaxidi.

He studied at the Athens School of fine Arts.

In 1960 was honoured with the Guggenheim Award.

Since 1927 he has been exhibiting in Athens and the principal cities abroad.

In 1964 he exhibited at the Venice Bienale.

Γεννήθηκε στὰ 1902 στὸ Γαλαξείδι. Σπούδασε στὴν Ἀνωτάτη Σχολὴ Καλῶν Τεχνῶν στὴν Ἀθήνα. Στὰ 1930 βραβεύτηκε ἀπὸ τὴν Ἀκαδημία Ἀθηνῶν μὲ τὸ Μπενάκειο βραβεῖο γιὰ τὰ σχέδια ἀγιογραφίσεως τοῦ Ναοῦ Ἁγίου Διονυσίου Ἀρεοπαγίτου. Ταξίδεψε γιὰ καλλιτεχνικὲς σπουδὲς στὴ Γαλλία, Βέλγιο, Ἀγγλία καὶ στὴν Ἰταλία. Τὸ 1936—39 ἀγιογραφεῖ τὸν Ναὸν τοῦ Ἁγίου Διονυσίου. Ἰδρυτικὸ μέλος τῶν ὁμάδων «Τέχνη» καὶ Στάθμη ἔλαβε μέρος σὲ ὄλες τὶς ἐκθέσεις τῶν ὁμάδων στὴν Ἑλλάδα καὶ στὸ ἐξωτερικὸ. Ἀπὸ τὸ 1927 ποὺ ὀργάνωσε τὴν πρώτη ἀτομικὴ του ἐκθεση στὴν Ἀθήνα ἔχει ἐκθέσει μόνος ἢ μὲ ὁμάδες στὴ Βενετία, Ρώμη, Παρίσι, Βιέννη, Σόφια, Βελιγράδι, Πράγα, Ὁσλο, Στοκχόλμη, Γκόττεμποργκ, Ὀττάβα, Νέα Ὑόρκη, Οὐάσιγκτον, Ἀλεξάνδρεια, Κάιρο, Λονδίνο. Τὸ 1955 τὸ Detroit Institute of Arts ὀργάνωσε ἐκθεση μὲ εἰκόνες ποὺ ἐφιλοτεχνήθηκαν γιὰ τὸν Ναὸ τοῦ Ἁγίου Κωνσταντίνου τοῦ Νητροῖτι.

Τὸ 1960 ἔλαβε τὸ τοπικὸ βραβεῖο Guggenheim τὸ ἔργο του «Φῶτα καὶ Σκιὲς» ποὺ ἐξετέθη ἕξι μῆνες στὸ ὁμώνυμο Μουσεῖο τῆς Νέας Ὑόρκης. Τὸ 1964 ἐξέθεσε στὴ Μπιενάλε τῆς Βενετίας. Ἀπὸ τὸ 1927 ἔχει σκηνογραφεῖσι περὶ τὰ 60 θεατρικὰ ἔργα στὶς ἐλεύθερες καὶ στὶς Κρατικὲς σκηνὲς καὶ ἀρκετὲς κινηματογραφικὲς ταινίες. Στὰ χρόνια τῆς κατοχῆς κυκλοφόρησε μυστικὰ ξυλογραφίες, εἰκονογραφημένα χειρόγραφα καὶ χειρόγραφες ἐκδόσεις Ἑλλήνων ποιητῶν μὲ ἔθνικὸ περιεχόμενον. Ἔχει εἰκονογραφεῖσι πολλὰ βιβλία, ἔχει ἐκδώσει τὰ «Γαλαξειδιώτικα καράβια» τὰ «Παιδικὰ σχέδια» καὶ γιὰ τὸν ἑορτασμὸ τῶν 100 χρόνων τοῦ Ναυτικοῦ Ἀπομαχικοῦ Ταμείου «Τὰ Ἑλληνικὰ ἐμπορικὰ καράβια». Ἔργα του ὑπάρχουν σὲ πλεῖστες ἰδιωτικὲς συλλογὲς καὶ στὶς πινακοθήκες Ἀθηνῶν, Στοκχόλμης, Βελιγραδίου, Σόφιας κ.ἄ.

Spyros Vassiliou pone la sua pittura in un rapporto non intellettuale, ma ottimistico e gioioso con la natura e le cose. Dalla tradizione, rivissuta con sensibilità nuova, trae espressione originale, felicemente autoctona, d'ispirazione appunto popolare. L'artista riassume il senso, lo tramanda in frammenti, che acquistano il valore di una testimonianza non peritura, fissata in uno spazio intuito, stimolante, moderno.

In Grecia da ricordare l' elegante primitivismo descrittivistico di Vassiliou: una sorta di surrealismo all'acqua di rose, d' incantata levità.....

pittori interessano l'uno, il Vassiliou, per quella visione limpida e stilisticamente condotta nell'interpretazione delle cose;

do. La sua arte si indirizza verso una pittura omogeneizzata, composta dei più disparati materiali: legno, ferro, marmo, pietra, biciclette, ombrelli, scale a chiocciola, finestre, che egli appella semplicemente « Trasformation I », « Transformation II », « Mermaid », « Encore une autre petite histoire » e « La couleur que prenait la mer à Molyvos l'été passé », « Roman I », « Roman II », manifestazioni di assemblature pittoriche di figure e accostamenti vari, quasi esposizione cartellonistica di drammi passionali e sensazionali.

classé; la Grèce nous évèle un peintre sexagénaire, Spyros Vassiliou, d'un irréalisme poétique particulièrement savoureux. Le

Germania, Gran Bretagna (qualcuno si diventerà alle prese con Joe Tilson, mentre ci pare che lo scultore Meadows stia sciupando il suo ingegno), Grecia (con qualche eccezione per il pittore Spyros Vassiliou) ha perso il loro carattere personale e storico. Il Giappone.

Mario Monteverdi,

“Pop,” e lekythos

Anche i greci testimoniano un convinto aggiornamento verso le iniziative della avanguardia internazionale.

Spyros Vassiliou osserva la natura e se esse est accoglierle in una disposizione razionale capace di circoscrivere i significati più oggettivi. E' un pittore tra metafisico e pop il quale trae un proprio repertorio realistico nutrendolo di ricerche recenti ma anche dei segreti delle « fonti » prime, che per lui significano i vasi antichi, le bambole, i lekythos del V. Secolo, gli affreschi bizantini.

vano Beringheli

Spyros Vassiliou est un peintre. Un peintre dans la pleine acception du mot; conformément à l'étymologie du mot grec. Le premier composé du mot « zographos » implique le sens de la vie (« zoé »); le second (« grapho ») signifie je trace, je grave, je fais de la peinture, ainsi que je transcris, dans sa signification actuelle.

Vassiliou donc transcrit la vie avec des moyens contemporains.

C'est un peintre moderne, sans avoir recours, cependant, à des manières étrangères à la tradition. Je ne pense pas

MARINOS CALLIGAS

Vassiliou, rompu à la scénographie depuis 1927, fait des toiles qui ressemblent à des maquettes de théâtre, mais ses décors poétiques suggèrent la présence de protagonistes invisibles. Si l'on voulait le rattacher à l'une des formes actuelles de la figuration, ce serait le post-surréalisme.

de poètes où le réel échappe à la réalité, nous embrasse dans sa joie, dans sa fraîcheur.

Petites notations.

Rien qu'un souvenir. Un songe.

Du quotidien. Objets de tous,

de vous,

de moi.

Esquisse d'une ville,

de « la » ville, d'Athènes.

Sa vie, sa pulsation. Une nostalgie.

Tout un conte, un roman bref.

Images qu'on feuillette.

Puis des coins aimés. Des préférences.

Des ports. Des plages.

Eretrie. Promeneurs et calèche.

Molyvos. L'Ionie et ses couleurs « aphaïques ».

Et tout cela danse, pétille, joue de tours d'enfant, envoi-

TONY P. SPITERIS

vertegenwoordigd: door Spyros Vassiliou, die heel persoonlijk velerlei naieve, suregale, traditionele en andere elementen tot een eigen stijl versmelt, en

ΤΙΜΕΣ ΤΩΝ ΕΡΓΩΝ

Τα έργα με το στοιχείο Α	Δρχ.	10.000
» » » » » Β	»	8.000
» » » » » Γ	»	6.000
» » » » » Δ	»	5.000
» » » » » Ε	»	3.000
» » » » » ΣΤ	»	2.500
» » » » » Ζ	»	2.000
» » » » » Η	»	800
» » » » » Θ	»	500
» » » » » Ι	»	350
» » » » » ΙΑ	»	200

